

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.684 van 14 januari 2000
in de zaak A. 88.837/VII-20.138.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat St. THEUNISSEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Tervurenlaan 268 A

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 6 januari 2000 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van de haar op 12 november 1999 ter kennis gebrachte beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 1999 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 juli 1999 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, binnen een termijn van vijf dagen, vanaf 5 juli 1999, datum waarop laatstgenoemde beslissing aan de verzoekende partij werd ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat St. THEUNISSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur P. DE BROCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, zeker

in het Vreemdelingencontentieux, gelet op de massale toevloed van zaken, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende en van de eventuele tussenkomende partijen aanzienlijk in het gedrang worden gebracht, de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid, evident, d.w.z. klaar-blijkkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn; dat hieruit voortvloeit, dat die procedure slechts mag en kan worden aangewend in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak, ofwel voor iedereen duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze, concrete en terzake dienende gegevens; dat precies daarom, naar luid van artikel 8, 61, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die de uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoorden;

Overwegende dat de enkele verwijzing naar de termijn van zestig dagen om een annulatieverzoek in te dienen, naar de drukte van de eindejaarsperiode, waarin de nieuwe raadsman van verzoekster het dossier verkreeg, naar de overdracht van het dossier naar een nieuwe raadsman, naar de zwangerschap van verzoekster die op 17 november 1999 werd vastgesteld (!), geen terzake dienende argumenten zijn om de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid te rechtvaardigen;

Overwegende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij het land diende te verlaten, binnen een termijn van vijf dagen, ingaand op de datum van de betekening van voormelde beslissing; dat uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing aan de verzoekende partij werd ter kennis

gebracht bij aangetekende brief met ontvangstbewijs van 12 november 1999; dat de verzoekster tot 6 januari 2000 heeft gewacht om huidige vordering in te leiden, niettegenstaande de termijn van vijf dagen om het grondgebied van het Rijk te verlaten begon te lopen vanaf 13 november 1999, zodat het spoedeisend karakter van de zaak niet is aangetoond, en de ingestelde vordering op grond daarvan, als niet ontvankelijk moet worden afgewezen, vermits het verzoekschrift werd neergelegd nadat de termijn om het grondgebied te verlaten reeds lang was verstreken;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op veertien januari tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.